

UNIVERSITY COLLEGE LONDON

University of London

EXAMINATION FOR INTERNAL STUDENTS

For The Following Qualification:-

B.A.

Scand. Studs. SC2010: Introduction to Danish Literature

COURSE CODE : **SCAN2010**

UNIT VALUE : **0.50**

DATE : **07-MAY-04**

TIME : **10.00**

TIME ALLOWED : **3 Hours**

A candidate may not in any answer cover the same ground as in an assessed or extended essay.

Answer TWO questions. BOTH questions carry equal marks.

1. Describe, with examples, some of the typical Romantic features in Adam Oehlenschläger's 'Guldhornene'.
2. To what extent do you think that Steen Steensen Blicher's *Hosekræmmeren* is 'a story about thwarted love'?
3. It has been said of Hans Christian Andersen's 'Grantræet' that it is 'a harsh self-judgement of the ambitious, always discontented artist'. How far do you agree with this statement?
4. Compare and contrast the two worlds in J.P. Jacobsen's story 'To Verdener'.
5. Consider the meaning of the title of Johannes V. Jensen's poem 'Interferens' and its significance for the poem as a whole.
6. What, in your view, does the melody in Kjeld Abell's *Melodien der blev væk* represent, and how can it be recovered?
7. Characterise Katrine in H.C. Branner's story 'De blaa Undulater', and give an explanation of her behaviour.
8. Discuss the different meanings of the title of Leif Panduro's *Et godt liv*.
9. Consider the power relations between the characters in Svend Åge Madsen's story 'Smukke ting omkring dig'.
10. Write a commentary on the following poem by Johannes Jørgensen, and identify some of its symbolist features. If you wish, you may compare with other symbolist poems from that period.

BEKENDELSE

Den halve Maane sank bag sorte Træer
og glimted gylden mellem mørke Blade.
To Røster hørte jeg, én fjærn, én nær.

Musik til dans langt borte i en Gade,
Musik af vege, elskovssyge Strænge -
mit Legems Røst, som mine Tanker hade.

Men nær mig suste Løvet blødt og længe
- et Sus som Havet og de tunge Skove,
et Sus fra Himlens stjernestrøede Enge.

Jeg standsed, hviled, kunde ikke sove.
Og mens mit Blik den fjærne Maane søgte,
jeg bares vidt paa Evighedens Vove.

O Evighed, hvi vil fra Dig vi flygte?
De bryndesyge Violiner tier,
og Festen slukker snart sin sidste Lygte.

Men Dine evig høje Melodier
som Solskin Sjæl og Sind og Sanser bærer -
o Evighed! Forløser og Befrier!

Som Maanelys igennem Mulm sig skærer
den søde Sang om sommerhede Synder,
vor Hjærne frygter, men vort Blod begærer.

Men som et Hav i Fred Du sagte nynner,
og som en stor og stille Skov Du suser,
o Tempel, i hvis Port vort Liv begynder!

Om Jordens Kyst Din Stjerne-Brænding bruser,
og Livet nærer Du af dunkle Strømme -
o Afgrundsdyb, der ængster og beruser!

Hvor skal, o Evighed, fra Dig vi rømme?
I Dyrets Puls Dit store Hjærte banker;
Du higer gennem gyldne Plantedrømme

mod Sol og Luft og rene, lyse Tanker.
Og hvor min Sjæl sig end i Verden vender,
og hvor mit Legem gennem Natten vanker,

o Evighed! jeg er i Dine Hænder!